

noviny filmovej školy #5

NFN

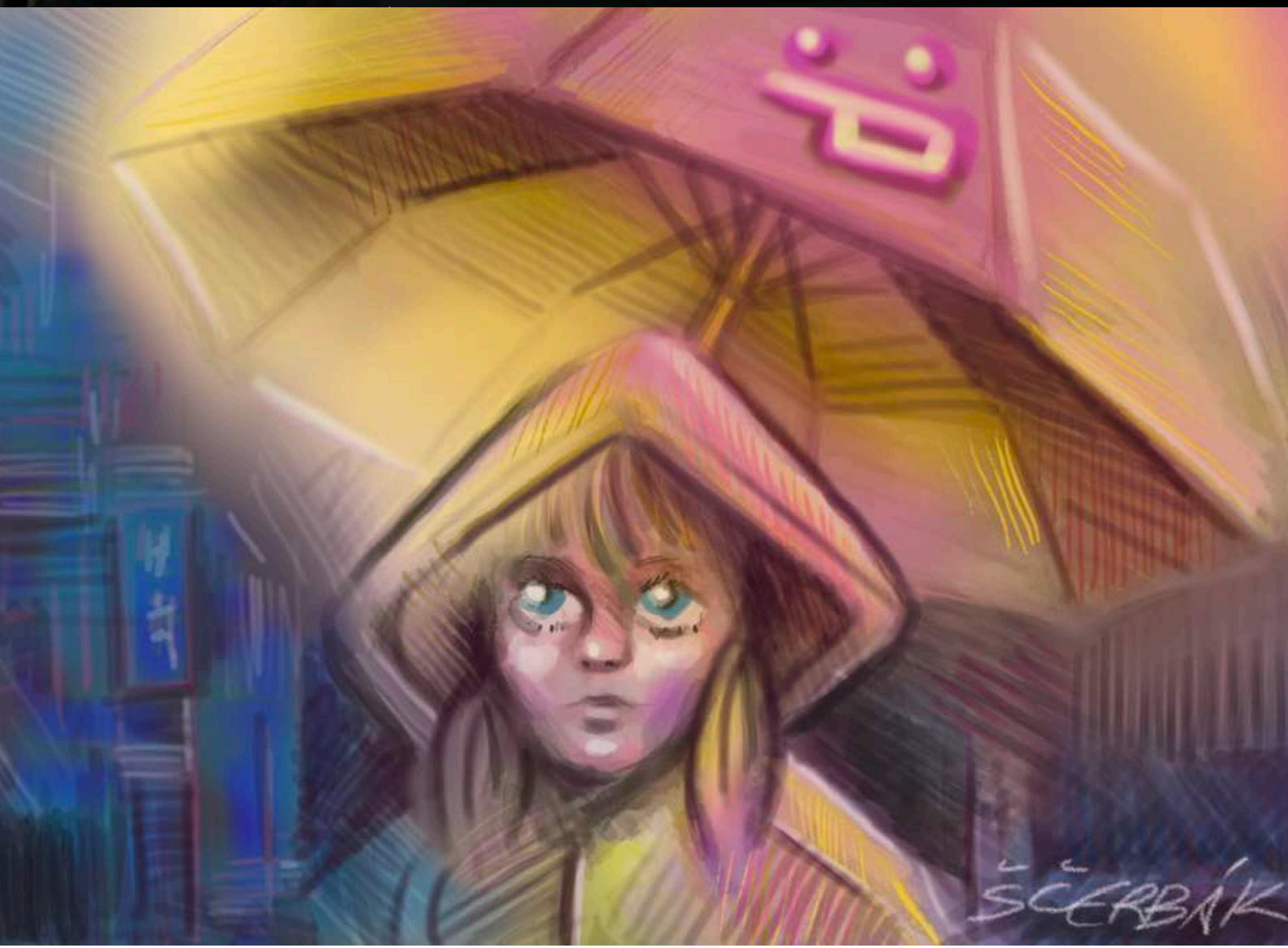
nofiny

špeciál Erasmus+

z mobility vo Fínsku

Spolufinancované z
programu Európskej únie
Erasmus+

Hrali sme sa vo Fínsku

Kombinovaná mobilita učiacich sa
v odbornom vzdelávaní a príprave
(Raahe, Fínsko)

Motion Capture

Študenti filmovej školy sa v októbri 2022 zúčastnili študijného pobytu vo Fínsku v rámci projektu Laboratórium inovácií a tvorivosti spolufinancovaného z programu Európskej únie Erasmus+. V partnerskej škole Lybecker Institute of Crafts and Design v Raahe okúsili, ako sa študuje v tejto pôvabnej severskej krajine a najmä si vyskúšali špeciálnu techniku „motion capture“, ktorá sa využíva nielen v odbore vizuálnych efektov a herného dizajnu. O dojmach, zážitkoch a získaných skúsenostiach sme sa porozprávali s pedagógom a režisérom Petrom Kováčikom a študentom III. F Samuelom Ščerbákom.

Pedagóg Peter Kováčik:

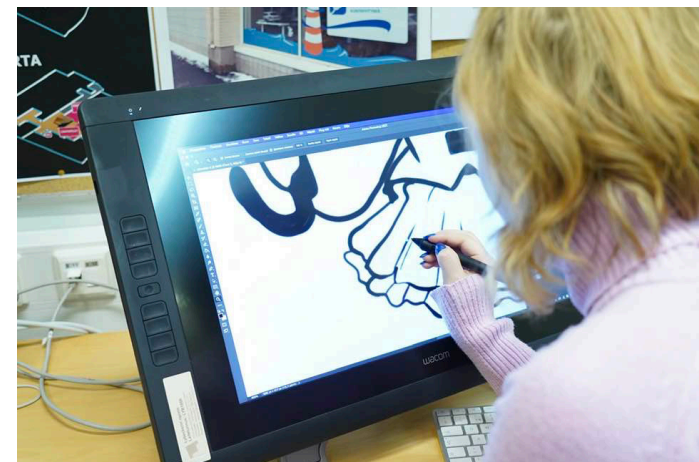
Páčila sa mi otvorenosť školy pre každého, kto chce študovať

Absolvovali ste spolu so študentami Filmovej školy mobilitu v rámci projektu LAB IT Erasmus+. Ako funguje škola vo Fínsku? Sú veľké rozdiely medzi naším a ich vzdelávacím systémom?

Z krátkeho pobytu, ktorý som vo Fínsku absolvoval, si odnášam iba príjemné skúsenosti. Zaujalo ma, ako funguje škola, na ktorej sme boli. V meste Raahel funguje jedna stredná škola, ktorá zastrešuje všetko, čo by sa študenti mali naučiť. Od opravy automobilov, cez stavbárske práce, renováciu nábytku až po práce v kreatívnom priemysle. Mňa samozrejme najviac zaujala časť, ktorá sa venuje kreatívnemu priemyslu. Škola spolupracuje s hernými vývojármi a ponúka im svoje služby. Študenti pod vedením pedagógov navrhujú postavičky do hier a vytvárajú pre ne pohyby. Čo sa týka samotného vzdelávacieho systému, nenarazil som na nejaké priepastné rozdiely. Možno je tam jednoduchší prechod z polytechnických škôl na univerzity. Študent si tam môže vyberať, akým smerom sa bude uberať jeho štúdium a kedykoľvek zmeniť školu.

Čo inovatívne ste zaznamenali vo fínskom vzdelávacom systéme?

Zúčastňoval som sa hlavne praktickej výuky a tá prebieha veľmi podobne, ako na našej škole. Čo ma však zaujalo bolo, že škola je otvorená pre všetkých. To znamená pre každého, kto má o štúdium záujem. Stretol som tam pani, ktorá mala okolo 50 rokov. Dospela k presvedčeniu, že by sa mala naučiť kresliť, a tak sa zúčastňovala kurzu, na ktorom sa učila základy kreslenia. Fínsko je krajina, čo sa počtom obyvateľstva týka, porovnateľná s našou. Len rozlohu má oveľa väčšiu. A tak sa môže stať, že ste jediný, kto v širšom okolí obýva nejaký priestor. A tak je prirodzené, že človek sa vzdeláva priebežne vo všetkom, čo k životu potrebuje. Na to slúžia kurzy na školách.

Plánujete niečo z toho využiť vo svojej pedagogickej praxi?

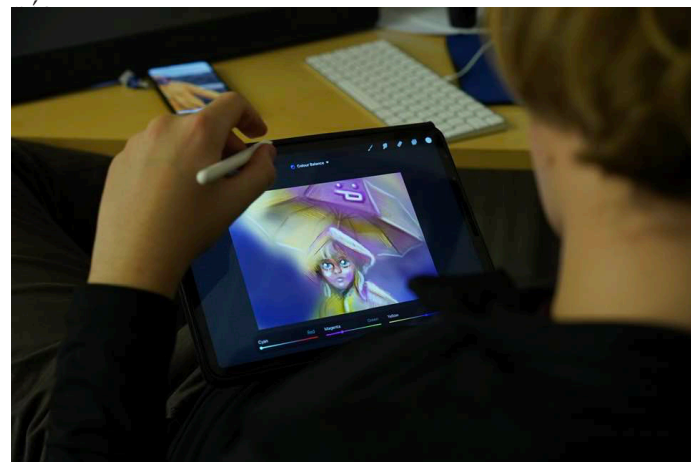
Už sme začali. Spolu s kolegyňou sme iniciovali zakúpenie elektronického pianina, ktoré slúži na odreagovanie. Vo Fínsku mal jeden z pedagógov v učebni elektronické bicie a keď sa niekto potreboval odreagovať, nasadil si slúchadlá a zabubnoval. Bol to skvelý nástroj na odreagovanie a vypustenie pary.

Počas výučby ste testovali aj techniku motion capture. Čo všetko dokáže a ako sa s ňou pracuje?

Technika Motion capturing je veľmi zaujímavá, ak sa chcete zaoberať vývojom hier. Vďaka tejto technológii viete animovaným postavičkám dať prirodzené pohyby. Túto technológiu využívajú aj hollywoodske štúdiá. Z tohto pohľadu je to veľmi lukratívna záležitosť. Treba si však uvedomiť, že to nie je len o technológii, ale aj o jej využití. Na spomínanej škole spolupracujú s vývojármi hier a vyrábajú podklady pre nové hry. Z toho dôvodu to tam má význam.

Ako vás pobyt obohatil a ako by ste ho zhrnuli?

Osobne som si pobyt vo Fínsku veľmi užil. Prekvapila ma disciplína študentov, ktorí pracovali na projektoch a nevyrušovali. Ak mali potrebu sa porozprávať, mohli využiť priestory vo vestibule školy, kde bola malá jedáleň, v ktorej mali k dispozícii kávu a čaj. V čase obedov tam podávali aj jedlo. Počas vyučovania sa tam mohli porozprávať a vrátiť na hodinu. Celkovo tá otvorenosť systému je veľmi inšpiratívna. Len neviem, ako by to fungovalo u

Pedagóg a režisér Peter Kováčik.

Motion capture alebo
animácia pohybom tiel vďaka špeciálnym oblekom.

Samuelovi Ščerbákovi sa páčila systematickosť vo výuke

1. Strávil si vo Fínsku nejaký čas. Postrehol si nejaké rozdiely vo výuke?

Na jednotlivé dni sme mali dané úlohy/jednotky učenia, ktorých cieľom/naplnením bolo prejsť procesom od zhotovenia výtvarného návrhu podľa slovného popisu - Concept art, úvodu do 3D t. j. modelovanie a textúrovanie až po možné využitie 3D modelu, ktorým v tomto prípade bolo rozpočítanie ho prostredníctvom technológie motion capture. Pre tento špeciálne zostavený program som sa tak neoznámil so všetkými reáliami ich vzdelávacieho systému, ale len s určitými jeho aspektami, či už na vlastnej koži, alebo z prezentácie vedenia školy. Rozdiely vo výuke boli napríklad v rozložení času, ale medzi jeden z pre mňa najzaujímavejších patrí ten, že v odborných učebniach spolu so študentami v bežnom stredoškolskom veku boli aj podstatne starší. Tým to umožňuje odborný vzdelávací program, ktorý poskytuje ľuďom, ktorí už vyštudovali určitý typ školy nadobudnúť vedomosti a zručnosti z inej sféry a zmeniť tak svoje profesijné smerovanie.

2. Čo ťa najviac zaujalo a čo by sa podľa teba z toho dalo využiť v našom systéme?

Veľmi sa mi páčila systematickosť vo výuke. Jednotlivé kroky na seba veľmi logicky nadväzovali a verne kopírovali reálny proces. Preto pre mňa bolo jednoduché vidieť funkčnú schému v ceste za stanoveným výstupom.

3. Pracoval si aj so systémom Motion Capture. Ako sa ti s ňou pracovalo?

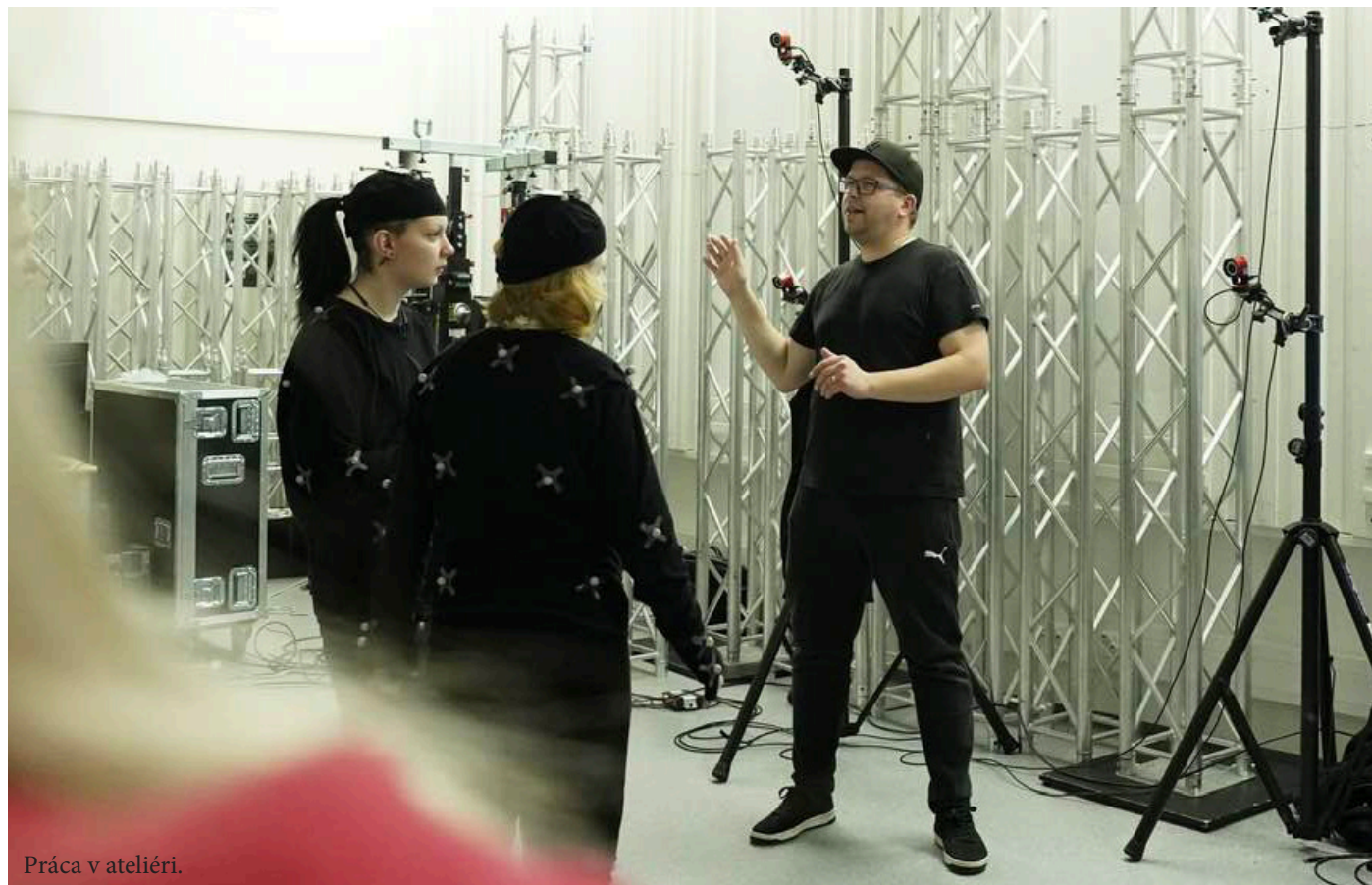
3D grafike ako takej som sa začal venovať len krátko pred cestou do Fínska. Učiť sa pracovať so systémom motion capture bola pre mňa príležitosť, ako môžem spoznať možnosti, ktoré táto technológia ponúka a kde všade je 3D možné využiť.

4. Ako by si pobyt ohodnotil?

Erasmus bol skvelá šanca vyskúšať si študovať v krajine s iným vzdelávacím systémom a pracovať s technológiou, ktorú u nás nemáme, čo sú všetko nenahraditeľné skúsenosti za ktoré som veľmi vďačný.

Text: pb, vic, ban, mac

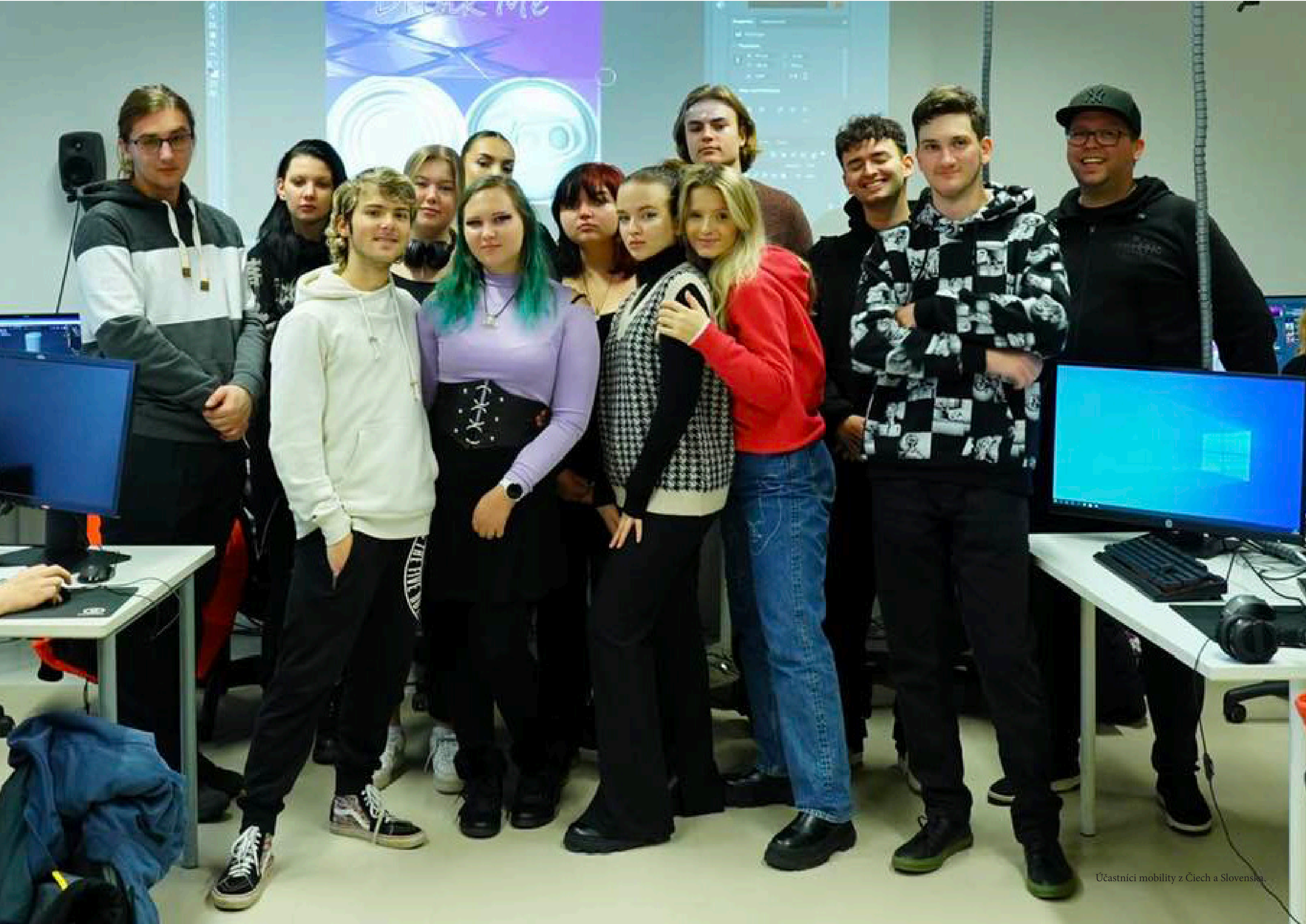
Foto: Samuel Ščerbák, Šimon Mináč, Sebastián Banyász, Daniel Šoltész, Matúš Novotný.

Práca v ateliéri.

Samuel Ščerbák.

Študent Šimon Mináč.

Malebné mestečko Raahé.

Študenti pri cvičení.